

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.045/2008/4.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a **(felszámoló, felszámolóbiztos neve, címe)** részéről meghatalmazott Dr. Ugrai Péter ügyvéd által képviselt **(felperes neve "f.a." címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Soltészné Dr. Nagy Katalin ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti lakos alperes ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2007. december 17. napján kelt 9.G.40.093/2007/15. számú ítéletével szemben a felperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 1.000.000,- (Egymillió) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 900.000,- (Kilencszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

Az alperes 2004. december 15. napjáig a felperesi gazdasági társaság ügyvezetője és 2004. március 23-ig tagja is volt, jelenleg az **S... Kft. „f.a.”** cégen keresztül közvetett tulajdonosa. Az alperes 2005. április 11-én arról értesítette a felperest, hogy 15 felperesi hitelező összesen 86.246.006,- Ft követelését rá engedményezte, amelyet a Ptk. 296. §-a alapján beszámított a felperes vele szemben kölcsön címén fennálló 84.527.846,- Ft összegű követelésébe. Tartozását a beszámításra figyelemmel megszüntnek tekinti, míg a két összeg különbözetéből adódó 1.718.160,- Ft összegű követelés vonatkozásában jogfenntartó nyilatkozatot tett.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 11.Fpk.03-06-000322 számú ügyben a 2005. június 29. napján jogerőre emelkedett végzésével a felperes fizetéseképtelenségét megállapította. A kirendelt felszámoló a felszámolási eljárást megelőzően a felperesi társaság vagyonfelügyelőjeként járt el, az alperes által bejelentett engedményezést és beszámítást az alperes ekkor ügyvezetőként tevékenykedő leánya tudomásul vette, ezért sem a 15 engedményező hitelező követelése, sem pedig az alperessel szemben fennálló követelés az adós tevékenységet záró mérlegében nem szerepelt.

A fizetési meghagyással szembeni ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes keresetében 86.246.006,- Ft és ezen összegnek 2006. január 1. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest kölcsöntartozás címén. Előadta, az alperes beszámítását azért nem fogadja el, mivel az általa hivatkozott engedményezéseknek felfüggesztő feltétele volt, nevezetesen az, hogy az alperes kiegyenlíti a hitelezők követelését, ennek azonban nem tett eleget, így az engedményezés nem hatályosult. Arra hivatkozott, hogy az engedményező hitelezők a felszámolási eljárásban bejelentették hitelezői igényüket, azonban regisztrációs díjat két kivétellel még nem fizettek be, ezért a közbenső mérlegben ezen hitelezőket nem szerepeltethette.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperessel szemben fennálló lejárt követelések jogosultjaitól a felperessel szemben keletkezett kölcsöntartozásánál nagyobb összegű követelésekhez jutott engedményezés útján, melyről a felperest értesítette, egyúttal arról is, hogy a tartozásával szemben e követeléseket beszámította. Arra hivatkozott, hogy az engedményezési szerződések az aláírásokkal teljesedésbe mentek, a felperes ugyanakkor nem vizsgálhatja, hogy a szerződésekben vállalt kötelezettségeinek eleget tett-e.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában a bírói gyakorlatra hivatkozva megállapította, hogy az engedményezés olyan perfekt jogügylet, amely magával a szerződés megkötésével eredményezi a követelés átszállását az engedményesre; ez kizárja az engedményezési szerződés felmondását. Az előbbiek folytán indokolatlannak tartotta a bizonyítást arra nézve, hogy az engedményezési szerződések alapján az alperes teljesítette-e vállalt kötelezettségét. Amennyiben az engedményező hitelezők a felszámolási eljárásban az engedményezett követelésüket bejelentették, a felszámolónak azok nyilvántartásba vételét érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítania.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára történő utasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem folytatta le teljes körűen a bizonyítási eljárást, illetve a feltárt bizonyítékokat helytelenül és okszerűtlenül mérlegelte. Az alperes és a hitelezők között létrejött engedményezési szerződés 2. és 5. pontja egyértelműen akként fogalmaz, hogy csupán az engedményezés ellenértékének kiegyenlítése esetén lép a követelések tekintetében az engedményes teljes körűen az engedményező helyére, illetőleg szállnak át rá a követelést biztosító egyéb jogok, biztosítékok. Az előbbiekből következően az engedményezés felfüggesztő feltétel mellett jött létre, a szerződések

Gf.I.30.045/2008/4.szám

hatálya csak a teljes ellenérték kiegyenlítésével állt volna be, ez azonban nem következett be egyik esetben sem. Hivatkozott az elsőfokú eljárásban becsatolt 8, az engedményezőktől származó okiratra, amelyekben kifejezetten akként nyilatkoztak, hogy az alperes nem fizette ki részükre az engedményezés ellenértékét.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló következtetésre jutott. Az ítéletábra mindenben osztja az elsőfokú bíróság ítéletének megállapításait.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

Az alperes 5/A/1. szám alatt becsatolta valamennyi engedményező hitelező engedményezési nyilatkozatát, melyben felhívták a felperest, hogy az értesítés kézhezvételét követően a nyilatkozatban megjelölt jogügyletekből eredő kötelezettségét kizárólag az engedményes részére teljesítheti. A felhívás alapja a Ptk. 328. § (4) bekezdése volt, amely szerint, ha a kötelezettet az engedményező értesíti, a kötelezett az értesítés után csak az új jogosultnak (engedményes) teljesíthet. Az előbbiekből az következik, hogy az engedményezési nyilatkozat - melyet az alperes is aláírt - kézhezvételét követően a felperes joghatályosan már csak az alperes részére teljesíthetett, és nem vizsgálhatta az érvényes engedményezési szerződés feltételeit, azok megvalósulását.

A felperes 13/F/1. szám alatt csatolta 8 engedményező nyilatkozatát, melyben tájékoztatták, hogy az alperes a visszerhes engedményezési szerződésben vállalt fizetési kötelezettségének nem tett eleget és kérték a felszámoló segítségét a követeléseik érvényesítéséhez. A felperes felszámolója az engedményezők által bejelentett hitelezői igényeket befogadta, a regisztrációs díjat befizető hitelezőket pedig nyilvántartásba vette.

A felperes az alperes ellen indult büntetőeljárásban tudomására jutott engedményezési szerződésre figyelemmel terjesztette elő keresetét, melyben arra hivatkozott, hogy az engedményezés feltételeként meghatározott visszteher (ellenérték) teljesítésének hiánya miatt az engedményezési szerződések nem hatályosultak, ezért az alperes beszámítása jogalap nélküli volt. A már hivatkozott Ptk. 328. § (4) bekezdésére figyelemmel azonban a jelen perben nincs lehetőség annak vizsgálatára, hogy az engedményezési szerződések milyen tartalommal jöttek létre, az abban vállalt kötelezettségének az alperes milyen mértékben tett eleget. Nem hivatkozhat ugyanis a kötelezett felperes eredményesen olyan kifogásra, amely az engedményező és az engedményes jogviszonyára vonatkozik (A Polgári Törvénykönyv magyarázata, KJK-KERSZÖV, 2004, I. kötet, 1180. oldal). A felperes felszámolójának az engedményező hitelezők által bejelentett hitelezői igényeket el kellett volna utasítani, illetőleg a követelések további fenntartása esetén azokat vitatott hitelezői igényként a felszámoló bírósághoz kellett volna beterjeszteni. Amennyiben az alperes az engedményezési szerződésben vállalt kötelezettségeinek

nem tett eleget, úgy az engedményező hitelezők igényeiket nem a felszámolási eljárásban, hanem az alperes ellen indított polgári peres eljárásban érvényesíthetik.

Az érvényes engedményezés folytán az alperes beszámítása jogszerű volt, tartozása megszűnt, ezért sem a hitelezők követelése, sem az alperes tartozása a felperes tevékenységet záró mérlegében nem szerepelhetett.

Az előbbiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárási költségének megfizetésére. Az alperes jogi képviselőjének munkadíját az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére az ítéltábla az 1990. évi XCIII. törvény 64. §-ára figyelemmel alkalmazott 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperest kötelezte.

Szeged, 2008. április hó 11. napján

Szűts Károlyné dr.sk.
a tanács elnöke

. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Mányoki Zsolt sk.
táblabíró